

ՔԱՆԱՆԱՅԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՎԵՂԱՐԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն թվականի հուլիսի 29-ին, կիրակի օրը, Միաձուլված Տաճարի լուսեղեն կամարների ներքո, հրնթացս Սուրբ Պարարագի Կեղի ունեցավ քահանայական ձեռնադրության և օծման արարողություն՝ ձեռամբ 1700-ամյակի գրասենյակի վարիչ-բարերար, կանադահայոց թեմի առաջնորդ, Գերաշնորհ Տ. Նովնան արքեպիսկոպոս Տերսերյանի:

Պարարագին ներկա էին Ն.Ս.Ս.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Հայրապետը, Երուսաղեմի հայոց Պարրիարք, Ամենապատիվ Տ. Թորգոմ արքեպիսկոպոս Մանուկյանը, Թուրքիոյ հայոց Պարրիարք, Ամենապատիվ Տ. Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Մուրաֆյանը, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի ծառայասեր միաբանությունը, ճեմարանի սաները և Հայ Եկեղեցու հայրենաբնակ ու սփյուռքաբնակ հավաքավոր ժողովուրդ:

Համաձայն ձեռնադրության «Մաշտոցի», նախորդ օրը, երեկոյան ժամերգությունից հետո, կարարվեց ընծայման հանդիսավոր արարողությունը: Բարեշնորհ Սարգիս, Խորեն, Հարություն, Միքայել, Մամիկոն, Խաչատուր և Վահե սարկավագները կոչվեցին սրբազան քահանայական ընծայմանը: Ողջ ձեռնադրության արարողակարգի մեջ, որը, ի դեպ, մեր եկեղեցու ամենագեղեցիկ ծիսակարարություններից մեկն է, ընծայման կարգն ամենակարևոր մասն է կազմում. այդ արարողության ընթացքում է, որ հոգևոր ծառայության կոչված անձը Լուսեղեն Ս. Խորանի առջև ընթերցում է մեր Եկեղեցու դավանանքը՝ Ս. Գրիգոր Տաթևացու սահմանած դավանանքը:

«Նայեաց ի մեզ» շարականի հնչյունների ներքո ընծայացուները Տաճարի Ավագ դռան մոտից, Տ. Արարիկ վարդապետ Տիգրանյանի և Տ. Անուշավան վարդապետ Ժամկոչյանի առաջնորդությամբ, ծնրադիր շարժվեցին դեպի Իջման Ս. Մեղան: Արարողակարգի համաձայն հարցեր ուղղվեցին ընծայացուներին՝ դավանանքի և մտավոր հասունության վերաբերյալ:

Ընծայման արարողակարգն ավարտվեց «Հայր մեր»-ով և «Պահպանիչ»-ով:

Հաջորդ օրը, Պարարագի ընթացքում, «Զի ողորմած եւ մարդասեր ես, Աստուած...» աղոթքից հետո, սկսվեց բուն ձեռնադրության արարողությունը:



Հրաժարման պահ

Քահանայացուները, փոխնիփոխ հնչած շարականների ու սաղմոսների հերթականությամբ, խարտավիլակ Հայր Սուրբի՝ Ս. Անուշավան վարդապետ Ժամկոցյանի առաջնորդությամբ ծնկաչոք բարձրացան Ավագ Ս. Սեղան՝ առ ուրա ձեռնադրող եպիսկոպոսի, ուր խարտավիլակ Հայր Սուրբը վկայեց քահանայացուների անձնագոհ պարտաստականության մասին՝ հետևելու Հայ Եկեղեցու կարգաց և կանոնաց: Այս ամենից հետո խարտավիլակ Հայր Սուրբի «ընկալցի զքեզ Տէր» ազդակից հետո ընծայալները, ձեռքները վեր բարձրացրած, շրջվեցին դեպի ժողովուրդը և կնքեցին իրենց նորահաստատ ուխտը՝ ի հրաժարումն երկրային կյանքից և նրա բարիքներից: Դրանից հետո Սրբազան Հայրը, ձեռնադրելով յուրաքանչյուրին, «Մաշտոց»-ից ընթերցեց հետևյալ սուրբգրային փողերը. «Ես դնեմ զձեռս ի վերայ սորա...զի արժանի լիցի սա զաստիճան քահանայութեան»:

Ընծայացուներին, ի նշան քահանայական աստիճանի, շնորհվեց փիլոն, շուրջառ և սաղավար: Փակվեց Ավագ Ս. Սեղանի վարագույրը, և նրանք զգեստավորվեցին: Զգեստավորվելուց հետո, Մասիս սրկ. Իսայանի կապարմամբ քաղցրալուր շարականի հնչյունների ուղեկցությամբ, երկնային գործությունների՝ լուսազգեստ հրեշտակների օրհներգություններով և դպրաց դասի շքեղ թափոթով հանդիսավոր Սուրբ Սեղան բերվեց Կենարար Մյուռնոնով լի Սրբալույս Աղավնին, որով Սրբազան Հայրը օրհնեց և օծեց նվիրյալների ճակարը, աջ և ձախ ձեռքները՝ վերանվանելով Սարգիս սրկ. Գասպարյանին՝ Ս. Ռուբեն քահանա, Խորեն սրկ. Սրեվիանյանին՝ Ս. Խոսրով քահանա, Հարություն սրկ. Հարությունյանին՝ Ս. Գարեգին քահանա, Միքայել սրկ. Մելիքյանին՝ Ս. Վահրամ քահանա, Մամիկոն սրկ. Ավետիսյանին՝ Ս. Պարոյր քահանա, Խաչատուր սրկ. Տաշչյանին՝ Ս. Մամբրե քահանա, և Վահե սրկ. Վահոնուն՝ Ս. Գեղարդ քահանա: Նորած քահանաների անդրանիկ օրհնությամբ՝ «Խաղաղութիւն ամենեցուն», ավարտվեց ձեռնադրության արարողակարգը:

Երբ մոտեցավ «Ողջոյն»-ի պահը, Պատրիարք Սրբազան Հայրերը՝ Վեհափառ Հայրապետի գլխավորությամբ, հոգևորականաց դասի հետ բարձրացան Ս. Սեղան և շնորհավորեցին նորաստեղծ քահանաներին:

Հավարտ Սուրբ Պատարագի Սրբազան Հայրը, մեծ խանդավառությամբ շնորհավորելով նորած քահանաներին, իր սրտի խոսքն ուղղեց ներկաներին: Սրբազան Հայրն իր խոսքում հատկապես կարևորեց այն փաստը, որ այդ հիշարժան արարողությանը բերկրանոք սրտի մասնակից են նաև Երուսաղեմի և Պալստ հայոց Պատրիարքները:

Նույն օրը, երեկոյան, կատարվեց արևելայական օրհնության կարգը, և Սրբազան Հոր հանդիսավարությամբ, ի նշան կուսակրոնության, վեղարներ շնորհվեցին նորած Ս. Գարեգին, Ս. Մամբրե և Ս. Գեղարդ կուսակրոն քահանաներին:

Մաղթենք, որ Աստուծո Ամենագոր Աջը միշտ հովանի լինի նորաստակ քահանաներին, որպեսզի աշխարհի աղը լինելով՝ առաջնորդեն մեր 1700-ամյա քրիստոնեական համամարդկային արժեքներով օժտված հայ ժողովրդին դեպի աստվածային ճշմարիտ ու հավիտենական Լույս, և Երանաշնորհ Գարեգին Ա Տայրապետի խոսքի համաձայն՝ «չի բաւեր ըլլալ. պետք է ճառագայթել»։ Թող երբեք չդադարեն ճառագայթելուց։

ՀԱՅԿ ԴՊԻՐ ԲԱՐՍԵՂՅԱՆ

Գևորգյան Հոգևոր Ծննդարանի

Գլխարանի սան